

Striden ved at fremhæve de forskellige Divergenspunkter, men langt hellere medvirke til at etablere et Samarbejde, der helst skulde omfatte alle politiske Partier i Danmark, paa Basis af den Ordning, der vil komme til at foreligge, naar dette høje Ting har truffet sin Afgørelse.

Regeringen kan for sit Vedkommende fuldt ud tiltræde de Betragtninger, som er fremsat i Betænkningen af Udvalgsflertallet, og jeg vil gerne takke for den velvillige Støtte, Flertallet har ydet i Sagen.

Derimod indeholder den første Mindretalsbetænkning en Række Misforstaaelser og Urigtigheder, som, hvis de forbliver uimodsagt, vil kunne fremkalde et forvrænget Billede af Danmarks Stilling i Forholdet til Grønland i Tilfælde af, at Rigsdagen tiltræder den foreslaede Overenskomst. Det bliver derfor nødvendigt for mig nærmere at belyse dette Mindretals Udtalelser.

For det første er det nødvendigt for mig at udtale en Beklagelse af, at der i Betænkningen er gjort Brug, og tilmed i fuldstændig misvisende Form, af Dokumenter, som i fortrolig Form er forelagt det nedsatte Landstingsudvalgs Medlemmer. Jeg skal dernæst tillade mig i Enkeltheder at kommentere Betænkningen.

Regeringen deler ganske den Interesse for Grønlandernes Vel, som faar Udtryk i den første Del af Betænkningen, men man er ingenlunde af den Mening, at en Vedtagelse af Overenskomsten skulde være egnet til at svække den Tillid, som Danmark har opnaaet hos den grønlandske Befolkning. Man stoler i saa Henseende paa fuld Loyalitet hos Styrelsens Embedsmænd og paa, at disse ved Omtale af Overenskomsten og dens Virkninger udviser fornøden Omtanke og Forstaaelse.

Regeringen har ikke ment det hensigtsmæssigt eller paakrævet at afæske det sydgrønlandske Landsraad en Udtalelse i Sagen og kan ikke erkende, at de paagældende Lovbestemmelser skulde nødvendiggøre, at Sagen forelægges Landsraadet. Yderligere er det Spørgsmaal, som man har ønsket forelagt Landsraadet, i Realiteten stillet til Styrelsen af Kolonierne i Grønland og besvaret af denne, og man tør vel paa Forhaand gaa ud fra, at det grønlandske Landsraad ikke bedre end Styrelsen vil være i Stand til paa objektiv Maade at besvare de fremsatte Spørgsmaal, tilmed da den grønlandske Befolkning paa væsentlige Punkter synes at svæve i Misforstaaelser med Hensyn til Overenskomstens Betydning.

Det beror paa en Misforstaaelse, naar det i Mindretallets Betænkning udtales, at Danmark i Henhold til den foreliggende Overenskomst gaar ind paa, at hele Grønland med Undtagelse af Angmagssalik og eventuelt Scoresbysund ikke bliver underlagt den danske Styrelse af Grønland, idet det skulde blive udelukket, at der af Danmark udover de nævnte to Steder kan oprettes flere tilsvarende Eskimostationer. Selvfølgelig vil Østgrønland vedblivende være underlagt Styrelsen, der vil være i Stand til at træffe alle ønskelige Bestemmelser under skyldig Hensyntagen til den Adgang, der ved Overenskomsten aabnes for Nordmændene. Overenskomsten udelukker desuden ikke Eskimokolonisering udenfor de nævnte Steder. Noget andet er, at de stedlige Forhold gør det lidet sandsynligt, at der i større Udstrækning vil blive Anledning til Etablering af egentlige Kolonier.

Mindretallet fremhæver dernæst en Bemærkning fra den norske Stortingsproposition om Overenskomstforslaget, nemlig at Norge ved Affattelsen af Art. 6 om Scoresbysund har sikret sig, at der ikke helt vilkaarligt — Ordet „helt“ er aabenbart ved en Trykfejl udfaldet af Mindretallets Betænkning — fastsættes Bestemmelser for denne Eskimobosættelse. Man kan endvidere godt med den norske Regeringsproposition udtrykke Forholdet saaledes, at Norge er sikret mod helt vilkaarlige danske Bestemmelser for Koloniomraadet i Scoresbysund, idet de Bestemmelser, som udstedes ifølge Art. 6, skal være paakrævede af Hensynet til den indfødte grønlandske Befolknings Livsvilkaar. Da imidlertid alle eller saa godt som alle de f. Eks. i Vestgrønland gældende Bestemmelser opretholdes af Hensyn til Eskimoernes Livsvilkaar, er det vanskeligt at tænke sig, hvilke i Vestgrønland gældende Bestemmelser der ikke ud fra det nævnte Hensyn til Befolkningen vilde kunne udstedes for Scoresbysund. Derfor er den Begrænsning med Hensyn til de paagældende Bestemmelers Indhold, som Mindretallet har hæftet sig ved, uden reel Betydning.

Mindretallet gennemgaar derefter de Rettigheder, som ved Overenskomsten tillægges Nordmænd paa Østgrønland, og anfører et Citat af Styrelsens Udtalelse for at godtgøre de skæbnesvangre Følger, Nordmændenes Adgang til Grønlands Østkyst vil faa. Jeg skal hertil bemærke, at det anførte Citat ikke gælder Østgrønland som Helhed, men derimod kun Frederik den Sjettes